

კანონი ი

119. გალობა აღსავალთაჲ

¹ ჭირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ღალად-ვეყავ, და ისმინა ჩემი. ² უფალო, იც-სენ სული ჩემი ბაგეთაგან ცრუთა და ენისა მზაკუვარისაგან. ³ რაჲ მოგეცეს შენ, ანუ რაჲ შეგეძინოს შენ ენისათჳს მზაკუვარისა? ⁴ ისარნი ძლიერისანი ლესულ არიან ნაკუერცხალთა თანა ოკრებისათა. ⁵ ვაჲ მე, რამეთუ განმიგრძდა მე მწირობაჲ ჩემი, და დავემკვდრე მე საყოფელთა თანა კედარისათა. ⁶ მრავალჟამ დაიმკვდრა სულმან ჩემმან მოძულეთა თანა მშჯლობისათა. ⁷ და მე ვიყავ მამშჯლებელ; რაჟამს ვეტყოდე მათ, ივინი მბრძოდეს მე ცუდად.

ყჩინო ნი

119. ლცხაღცა ცილცხცხცა

¹ ბრძინო სიქსო საყოთო სიქსინო თოთოწ-ყოყო, ჳე ისქინო სიქსი. ² აყოთო, იქსიქსი საყოთი სიქსი ყოყოთოთოთი ქსიყოთო ჳე თქინო სხი-ქყოთოთოთოთი. ³ სიქსი სიყოთოთი ყოქსი, რქსი თოთი ყოყოთოთინასი ყოქსი თქინოთქსი სხიქყოთოთოთი? ⁴ სიქსინი თოთოთოთოთინი თოქსიყოთოთოთი თქინოთი სიქსინიყოთოთოთი. ⁵ სიქსი სიქსი, თოთოთოთი თქინოთი სიქსინი, ჳე ჳოთოთქსიქსინი სიქსინიყოთოთოთი თქინოთი სიქსინიყოთოთი. ⁶ სიქსინიყოთოთი ჳე სიქსინიყოთოთი სიქსინიყოთოთი. ⁷ სიქსინი სიქსინიყოთოთი სიქსინიყოთოთი სიქსინიყოთოთი.

კანონი მეთვრამეტე

119. საფეხურთა გალობა

¹ გასაჭირში შევლალადე უფალს და ისმინა ჩემი. ² უფალო, იხსენ სული ჩემი ცრუ ბაგეებისა და მზაკვარი ენისაგან. ³ რას მოგცემს შენ, ან რას შეგძენს მზაკვარი ენა? ⁴ ძლიერის ისრები გალესილია მოლხრების ნაკვერჩხლებით. ⁵ ვაი მე, რადგან გაგრძელდა ჩემი ხიზნობა, და დავემკვიდრე კედარის კარვებთან. ⁶ დიდხანს მკვიდრობდა ჩემი სული მშვიდობის მოძულეთა შორის; ⁷ მე დამამშვიდებელი ვიყავი, მაგრამ როდესაც ველაპარაკებოდი, ისინი უმიზეზოდ მებრძოდნენ მე.

120. გალობაჲ აღსავალთაჲ

¹ აღვიბილენ თუალნი ჩემნი მათაჲ, ვინაჲ მოვიდეს შეწვეგნაჲ ჩემი. ² შეწვეგნაჲ ჩემი უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ. ³ ნუ მისცემ შეძრვად ფერკსა შენსა, არცა ჰრულებს მცველსა შენსა. ⁴ აჰა, არა ჰრულებს, არცა დაიბინოს მცველმან ისრაჴლისამან. ⁵ უფალმან გიცვას შენ, უფალი მფარველ შენდა კელსა ზედა მარჯუენესა შენსა. ⁶ მზემან დღისი შენ არა შეგწუას, არცა მთოვარემან ღამე. ⁷ უფალმან გიცვას შენ ყოველისაგან ბოროტისა, დაიცვას სული შენი უფალმან. ⁸ უფალმან იცევინ შესღვაჲ შენი და გამოსღვაჲ შენი ამიერიტგან და უკუნისამდე.

120. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆

¹ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ² 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ³ 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁴ 𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁵ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁶ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆. ⁷ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁸ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆.

120. საფეხურთა გალობა

¹ აღვაპყრე ჩემი თვალები მთების მიმართ, საიდანაც მოვა ჩემი შეწვეგნა. ² ჩემი შეწვეგნა უფლისგანაჲ, რომელმაც შექმნა ცანი და მიწა. ³ ნუ დაუშვებ შენს ფეხთა შერყევას, ნუ მიერულება შენს მცველს. ⁴ აჰა, არ ჩასთვლემს და არ ჩაებინება ისრაელის მცველს. ⁵ უფალი დაგიცავს შენ, უფალია შენი მარჯვენა ხელის მფარველი. ⁶ დღისით მზე არ დაგწვავს და არც მთვარე ღამით. ⁷ უფალი დაგიცავს შენ ყოველგვარი ბოროტებისაგან, დაიცავს შენს სულს უფალი. ⁸ უფალი დაიცავს შენს შესვლასა და გამოსვლას ამიერიდან და უკუნისამდე.

121. გალობაჲ აღსავალთაჲ

¹ ვინარე, რომელთა მრქუეს მე: სახლსა უფლისასა შევიდეთ. ² დადგომილ იყვნეს ფერკნი ჩემნი ეზოთა შენთა, იერუსალჴმ. ³ იერუსალჴმში შენებულ არს, ვითარცა ქალაქი, რომლისა საყოფელნი მისნი მის თანა. ⁴ რამეთუ მუნ აღკდეს ტომნი, ტომნი უფლისანი საწამებელად ისრაჴლისა და აღსარებად სახელისა უფლისა. ⁵ რამეთუ მუნ დაიდგნეს საყდარნი საშჯელისანი, საყდარნი სახლსა მას შინა დავითისსა. ⁶ იკითხეთ მშჯლობაჲ იერუსალჴმისა და განგებულბაჲ მოყუარეთა შენთაჲ. ⁷ იყავნ მშჯლობაჲ ძალითა შენითა და იეფობაჲ გოდოლ-ტაძრებსა შენსა. ⁸ ძმათა ჩემთათჴს და მეგობართა ჩემთათჴს ვიტყოდე მე მშჯლობასა შენთჴს. ⁹ სახლისათჴს უფლისა ღმრთისა ჩუენისა გამოვითხოვე კეთილი შენ.

121. 𐌆𐌸𐌹𐌺𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹

¹ 𐌆𐌸𐌹𐌺𐌸𐌹, 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹: 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ² 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹, 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ³ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹, 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹, 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁴ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁵ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹, 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁶ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁷ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁸ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁹ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹.

121. საფეხურთა გალობა

¹ გავინარე მათ გამო, ვინც მითხრა: „უფლის სახლში შევიდეთ“. ² დადგნენ ფეხნი ჩვენნი შენს ეზოებში, იერუსალიმ. ³ იერუსალიმი აგებულია ისეთ ქალაქად, რომლის საცხოვრებლები თანაშერწყმულია. ⁴ რადგან იქ ავიდნენ ტომნი, ტომნი უფლისა, ისრაელისთვის სამოწმებლად და უფლის სახელის აღიარებისათვის; ⁵ რადგან იქ დაიდგება განსჯის ტახტები, ტახტები დავითის სახლში. ⁶ ითხოვეთ მშვიდობა იერუსალიმისთვის და კეთილდღეობა – შენს მოყვარეთათვის. ⁷ იყოს მშვიდობა შენი ძალით და სიუხვე შენს გოდოლ-ტაძრებში. ⁸ ჩემს ძმათა და მეგობართათვის ვამბობდი მე მშვიდობას შენთვის. ⁹ ჩვენი უფალი ღმერთის სახლისათვის გამოვითხოვე შენთვის სიკეთე.

122. გალობა აღსავალთაჲ

¹ შენდამი აღვიხილენ თუაღნი ჩემნი, რომელი დამკვდრებულ ხარ ცათა შინა. ² აჰა, ესერა, ვითარცა თუაღნი მონათანი კელთა მიმართ უფალთა მათ-თასა და ვითარცა თუაღნი მკვევალისანი კელთა მიმართ დედოფლისა თვისისათა, ეგრეცა თუაღნი ჩუენნი უფლისა მიმართ ღმრთისა ჩუენისა, ვიდრემდის შემიწყალნეს ჩუენ. ³ მიწყალენ ჩუენ, უფალო, მიწყალენ ჩუენ, რამეთუ მრავ-ლითა აღვივსენით ჩუენ შეურაცხებითა. ⁴ უფროდსად აღივსო სული ჩუენი ყუედრებითა მდიდართაჲთა და შეურაცხებითა ამპარტავანთაჲთა.

122. ႦႠ႞ႬႩႠ ႩႬႠႨႠႩႠ

¹ *ჰინწიჲნი რორიყროჲნი თაყრონი ღჲმნი, მთაჲთა წიჲმჲმჲნიცაჲთა ჯღი ჯღოჲ გინი.* ² *თო, ჲსიჲო, ჲოთოჲილუ თაყრონი მანოთო-ნი ჲოთოთი შიჲლით აყჲოთოთი შოთოთსო წი ჲოთოჲილუ თაყრონი შიჲოთოთისო ჲოთოთი შიჲლით ჲჲწათოთისო თჲსიოთო, ჲჲმჲლუ თაყრონი ღჲჲნი აყჲოთისი შიჲლით იჲმითისო ღჲჲნისო, ჲოჲმჲჲ-წი გჲჲოთოთისი ღჲჲნი.* ³ *ჰოთოთი ღჲჲნი, აყჲოთა, შიჲოთი ღჲჲნი, მიჲჲოთაჲ მითოთოთი რორიჲისიღნი ღჲჲნი გჲჲოთოთისი.* ⁴ *ჲჲმითაწი რორიღნი სოთო ღჲჲნი გჲჲოთოთისი ჰჲწიჲოთოთოთი წი გჲჲოთოთისი ჲჲოთოთისი.*

122. საფხურთა გალობა

¹ შენსკენ აღვაპყარ ჩემი თვალები, ცათა შინა დამკვიდრებულო! ² აჰა, ვითარცა მონათა თვალები — მათ უფალთა ხელებისაკენ, და ვითარცა მხველის თვალები — მისი დედოფლის ხელებისაკენ, ასევეა ჩვენი თვალები უფლის, ჩვენი ღმრთისაკენ, სანამ არ შეგვიწყალეს ჩვენ. ³ შეგვიწყალე, უფალო, შეგვიწყალე, რადგან მრავალი შეურაცხყოფით აღვივსეთ ჩვენ. ⁴ უადრესად აღივსო ჩვენი სული მდიდართაგან ყუედრებით და ამპარტავანთაგან შეურაცხყოფით.

123. გალობა აღსავალთაჲ

¹ არა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა, თქუნ ისრაჲლმან, ² არა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა, რაჟამს კაცნი აღდგებოდეს ჩუენ ზედა, ³ ცხოველნიმცა ვიდრემე შთამთქნეს ჩუენ, რაჟამს განრისხნა გულისწყრომაჲ მათი ჩუენ ზედა; ⁴ წყალთამცა ვიდრემე დამთქნეს ჩუენ, ლუარსა განკლა სული ჩუენი. ⁵ განკლამეა სული ჩუენი წყალსა მას წინადაუდგრომელსა? ⁶ კურთხეულ არს უფალი, რომელმან არა მიმცნა ჩუენ ნადირად კბილთა მათთა. ⁷ სული ჩუენი, ვითარცა სირი, განერა მახისა მისგან მონადირეთაჲსა; საბრკე შეიძუსრა, და ჩუენ განვერენით. ⁸ შეწევნაჲ ჩუენი სახელითა უფლისაჲთა, რომელმან ქმნა ცანი და ქვეყანაჲ.

დიდება

123. 𐌆𐌚𐌆𐌹𐌚𐌆 𐌆𐌺𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆

¹ *Շիւր տաճեւը սպարուրի պա խաղի տընը, տխալն ընտելութիւն,*
² *Շիւր տաճեւը սպարուրի պա խաղի տընը, մըլըքն հըլնի ընձ-
 օղոյցաճիւն խաղի նիճը,* ³ *Ալարդիւրանիճը արձնիճի ցարձալնիս
 խաղի, մըլըքն զընտելութիւն զպարսկութեամբօ թաւ խաղի նիճը;*
⁴ *Բարտաւըլը արձնիճի ճըձալնիս խաղի, յալըմիսը զընտելը սպ-
 արու խաղի.* ⁵ *Լընիճըճիւր սպարու խաղի յարտիսը թըն յարնըճըսպճ-
 օլութեամբօ:* ⁶ *Եպտոլդպար ընտ սպարու, մաճիւթն ընտ թիճնը
 խաղի նըճիւրճը հըլարտը թըտար.* ⁷ *Սպարու խաղի, արտըմիւր ընտ,
 զընտիւր թըլիսը թըլըն թընըճընիւրիսը; սըլմիւր ցիւթալնիսը, ճը
 խաղի զընտիւրիսը.* ⁸ *Սիւրդիւրնօ խաղի սըլդարտը սպարուրօտը,
 մաճիւթն իճնը ընտ ճը իսպիւրնօ.*

Յիճիւր

123. საფეხურთა გალობა

¹ უფალი რომ არ ყოფილიყო ჩვენთან, – თქვას ისრაელმა, – ² უფალი რომ არ ყოფილიყო ჩვენთან, როცა კაცნი აღდგნენ ჩვენს წინააღმდეგ, ³ განა ცოცხლად არ ჩავენთქამდნენ ჩვენ, როცა აღეგზნებოდა მათი რისხვა ჩვენზე. ⁴ წყალი ჩავენთქამდა ჩვენ; ღვარში გაიარა ჩვენმა სულმა. ⁵ ხომ გაიარა სულმა ჩვენმა წყალი, რომელსაც წინ ვერ დაუდგები! ⁶ კურთხეულია უფალი, რომელმაც არ მიგვცა მათ კბილებს ნადავლად. ⁷ ჩვენი სული ჩიტივით გადაურჩა მონადირეთა მახეს; მახე დაიმსხვრა და ჩვენ გადავრჩით. ⁸ ჩვენი შეწევნა უფლის სახელითაა, რომელმაც შექმნა ცანი და ქვეყანა.

დიდება

124. გალობა აღსავალთაჲ

¹ რომელნი ესვენ უფალსა, ვითარცა მთაჲ სიონი; არა შეირყოს უკუნისამდე, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალჴმს. ² მთანი გარემოჲს მისსა, და უფალი გარემოჲს ერისა თჳსისა ამიერითგან და უკუნისამდე. ³ რამეთუ არა დაუტეოს უფალმან კუერთხი ცოდვილთაჲ ნაწილსა ზედა მართალთასა, რადთა არა მიყვნენ მართალთა უმჯულოებად კელნი მათნი. ⁴ კეთილი უყავ, უფალო, სახიერთა და გულითა წრფელთა, ⁵ ხოლო რომელთა გარდაქციონ გულარძნილებად, მიიყვანნეს იგინი უფალმან მოქმედთა თანა უმჯულოებისათა. მშუდობაჲ ისრაჴლსა ზედა.

124. 𐌆𐌺𐌵𐌹𐌸𐌹 𐌲𐌴𐌸𐌹𐌶𐌹𐌸

¹ *Եւթոյանի զհարդիսն ապրբանս, որտբնիւք թաւօ սրահն; ըմիւ ցոյնիւսն ալիպիսն Եւթոյ, մասթոյի ճըթիլճիւկսպաւ ըմիս օրիսպսն Եւթոյ:* ² *Թաւնի զբնիւթասն թրսն, ճը ապրբան զբնիւթասն օրիսն տիւսն ըթօրիստոյն ճը ալիպիսն Եւթոյ:* ³ *Եւթոյսպ ըմիւ ճըսպլիսն ապրբան իսպիստիւ լիւթօրտուօ ինթօրտն ինճը թրմտուտոնս, միօտն ըմիւ թօրիսն թրմտուտն ապրբան Եւթոյսպ Եւթոյսպ Եւթոյսպ:* ⁴ *Եւթոյսպ ապրբան, ապրբան, սընթօրտն ճը զսպտոտն լիսպիստն, ⁵ Եւթոյսպ մասթոյսն զբնիւթընիսն զսպտոտն Եւթոյսպ, թօրիսն օրիսն ապրբան թիւթիւթն տննս ապրբան Եւթոյսպ Եւթոյսպ:* *Եւթոյսպ Եւթոյսպ:*

124. საფეხურთა გალობა

¹ უფლის მოიძეენი სიონის მთასავით არიან; არ შეირყევა უკუნისამდე იერუსალიმში დამკვიდრებული. ² მთებია მის გარშემო, და უფალია თავისი ერის გარშემო ამიერიდან და უკუნისამდე. ³ რადგან არ დასტოვებს უფალი ცოდვილთა კვერთხს მართალთა წილხვედრზე, რათა მართლებმა არ გაიწოდონ უსჯულოებისაკენ ხელი. ⁴ კეთილი უყავ, უფალო, კეთილებსა და გულწრფელთ, ⁵ ხოლო ვინც მზაკვრობისაკენ მიიქცევა, უფალი მიიყვანს უსჯულოების მოქმედებთან. მშვიდობა იყოს ისრაელზე!

125. გალობა აღსავალთაჲ

¹ რაჟამს მოაქცია უფალმან ტყუშ სიონისაჲ, ვიქმნენით ჩუენ ნუგეშინის-
ცემულ. ² მაშინ აღივსო სიხარულითა პირი ჩუენი და ენაჲ ჩუენი – გალობი-
თა; მაშინ თქუან წარმართთა შორის: განადიდა უფალმან ყოფაჲ მათ თანა.
³ განადიდა უფალმან ყოფაჲ ჩუენ თანა, და ვიქმნენით ჩუენ სახარულევან.
⁴ მოაქციე, უფალო, ტყუშ ჩუენი, ვითარცა ღუარნი ბლუარითა. ⁵ რომელნი
სთესვიდენ ცრემლით, მათ სიხარულით მოიმკონ. ⁶ მისლვით მივიდოდეს და
ტიროდეს, რომელნი სთესვიდეს თესლსა მათსა; მოსლვით მოვიდოდეს და
უხაროდა, რომელთა მოაქუნდა მჭელეულები მათი.

125. 𐌆𐌔𐌆𐌒𐌔𐌆 𐌆𐌆𐌔𐌆𐌔𐌆𐌆

¹ *ქიუდჷსი შარქილე აყრომპენ ეყაქს სიონისაჲ, ჟიქმენით სი-
ონის ჩუენი და ენაჲ ჩუენი – გალობითა; მაშინ თქუან წარმართთა შორის: განადიდა
უფალმან ყოფაჲ მათ თანა. განადიდა უფალმან ყოფაჲ ჩუენ თანა, და ვიქმნენით ჩუენ
სახარულევან. მოაქციე, უფალო, ტყუშ ჩუენი, ვითარცა ღუარნი ბლუარითა. რომელნი
სთესვიდენ ცრემლით, მათ სიხარულით მოიმკონ. მისლვით მივიდოდეს და
ტიროდეს, რომელნი სთესვიდეს თესლსა მათსა; მოსლვით მოვიდოდეს და
უხაროდა, რომელთა მოაქუნდა მჭელეულები მათი.*

125. საფეხურთა გალობა

¹ როდესაც დააბრუნა უფალმა სიონის ტყვეობა, ნუგეში მივიღეთ ჩვენ.
² მაშინ აღივსო სიხარულით ჩვენი პირი და ჩვენი ენა – გალობით; მაშინ
იტყვიან ერებს შორის: „განადიდა უფალმა თავისი მოქმედება მათ შორის“.
³ ღიადი რამ ქმნა უფალმა ჩვენზე და გავიხარეთ. ⁴ დააბრუნე, უფალო, ჩვენი
ტყვეები, ვითარცა ნაკადები სამხრეთის ქარში. ⁵ ცრემლით მთესველნი სიხარულით
მოიმკიან. ⁶ მიდიოდნენ და ტიროდნენ მთესველნი; მომსვლელნი კი
მოდიოდნენ და უხაროდნენ, – მათ, ვისაც მოჰქონდა თავიანთი ძნეობი.

126. გალობა აღსავალთაჲ

¹ არა თუმცა უფალმან აღაშენა სახლი, ცუდად შურებიან მაშენებელნი მისნი; არა თუმცა უფალმან დაიცვა ქალაქი, ცუდად იღუპებენ მკუშილნი მისნი. ² ცუდად არს თქუენი ეგე აღმსობაჲ, აღღევით შემდგომად დასხდომისა, რომელნი შჭამთ პურსა სალმობისასა, რაჟამს სცეს ძილი მოყუარეთა მისთა. ³ აჰა, სამკვდრებელნი უფლისანი არიან შვილნი, და სასყიდელი მათი – ნაყოფი მუცლისაჲ. ⁴ ვითარცა ისარი კელთა შინა ძლიერისათა, ეგრეთ ივენენ ძენი განყრილთანი. ⁵ ნეტარ არს, რომელმან აღავსოს ნებაჲ თჳსი მათგან, არა ჰრცხუნოდის, რაჟამს ეტყოდინ მტერთა მათთა ბჭეთა შინა.

126. 𐌆𐌚𐌚𐌒𐌚𐌚 𐌒𐌋𐌚𐌗𐌚𐌚𐌚

¹ 𐌒𐌗𐌚 𐌗𐌗𐌚𐌚 𐌗𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚; 𐌚𐌚𐌚 𐌗𐌗𐌚𐌚 𐌗𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚. ² 𐌒𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚 𐌗𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚. ³ 𐌒𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 – 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚. ⁴ 𐌒𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚. ⁵ 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚, 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚.

126. საფეხურთა გალობა

¹ თუ ღმერთი არ აღაშენებს სახლს, ამოდ შრომობენ მისი მშენებლები; თუ უფალი არ დაიცავს ქალაქს, ამოდ ფხიზლობენ მისი გუშაგნი. ² ამოა თქუენი ადრე ადგომა, რომ ღვებით დასხდომისთანავე, სალმობის პურის მჭამელნი, მაშინ, როდესაც თავის მოყვარულებს ის ძილს უბოძებს. ³ აჰა, ღმერთის მემკვიდრეობა არიან შვილები და გასამრჯელო – მათი მუცლის ნაყოფი. ⁴ როგორც ისრები ძლიერის ხელში, ისე არიან განღვენილთა ძენი. ⁵ ნეტარია, ვინც თავის ნება-სურვილს მათით აღავსებს; არ შერცხვება, როდესაც დაე-ლაპარაკება თავის მტრებს კარიბჭეებში.

127. გალობა აღსავალთაჲ

¹ ნეტარ არიან ყოველნი, რომელთა ეშინის უფლისა, და რომელნი ვლენან გზათა მისთა. ² ნაშრომი ნაყოფთა შენთაჲ შჳამო შენ, ნეტარ იყო და კეთილი გეყოს შენ. ³ ცოლი შენი, ვითარცა ვენაკი მსხმო კიდეთა სახლისა შენისათა; შვილნი შენნი, ვითარცა ახალნერგნი ზეთისხილისანი, გარემოჲს ტაბლისა შენისა. ⁴ აჰა, ესერა, ესრეთ იკურთხოს კაცი, რომელსა ეშინოდის უფლისა. ⁵ გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, და იხილო შენ კეთილი იერუსალჳმისაჲ ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა შენისათა. ⁶ და იხილნე შენ შვილნი შვილთა შენთანი. მშჳდობაჲ ისრაჳლსა ზედა.

127. 𐌆𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸 𐌲𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸

¹ ნიქლჲთ რთირჲნი ყაორიჲანი, მათჳითორე იყინის აყროსრე, ჳრ მათჳითანი ურთინიჲნი უჳნორე შრსორე. ² ნრეყითაში ნრეყაყოთრე ყრინორეა ყვრეშა ყრინ, ნიქლჲთ რაჲ ჳრ ჲეთორი ურეყას ყრინ. ³ წათორ ყრინი, ურთორიქლჲ ურინორეა შსქშა ჲრჳითრე სრეღორსრე ყრინსრორე; ყრინი ყრინი, ურთორიქლჲ რღრინიჲთიჳნი ჲეთრსღორსრენი, ურთიქშასი ჲრეღორსრე ყრინსრე. ⁴ წორე, ურთირე, ურთიქთ რჲყითორეჲსი ჲრეღ, მათჳითორე იყინაწრს აყროსრე. ⁵ ჲრჲყითორეჲსი ყრინ აყრომშრჲნი სრანორთ, ჳრ რღორთა ყრინ ჲეთორი რთინაქსრეჲწრსრეა ყაორიჲთორე ჳითორე ჲრსითიყვრსრე ყრინსრორე. ⁶ შრე რღორთიყ ყრინ ყრინი ყრინთორე ყრინორნი. შყჳწაყრეა რსითრსრე ჲრჳრე.

127. საფეხურთა გალობა

¹ ნეტარია ყოველი უფლის მოშიში, და მის გზებზე მოარული. ² შენს ნაშრომთა ნაყოფს შეჳამ შენ, ნეტარი იქნები და სიკეთე გექნება შენ. ³ ცოლი შენი, – ვითარცა მსხმოიარე ვაზი შენი სახლის კიდეებში; შენი შვილები, – ვითარცა ზეთისხილის ნერგები შენი ტაბლის გარშემო. ⁴ აი, ასე იკურთხება კაცი, რომელსაც ეშინია უფლისა. ⁵ გაკურთხოს შენ უფალმა სიონიდან, და იხილავ იერუსალიმის სიკეთეს შენი ცხოვრების ყოველ დღეს. ⁶ და იხილავ შენ შენს შვილთაშვილებს. მშვიდობა ისრაელზე!

128. გალობა აღსავალთაჲ

¹ მრავალგზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან, თქვენ ისრაჲლმან, ² მრავალგზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან და მე ვერა მერეოდეს. ³ ბეჭთა ჩემთა მცემდეს მე ცოდვილნი და განაგრძვეს უშჯულოებაჲ მათი. ⁴ უფალმან მართალმან შემეუსრნა ქედნი ცოდვილთანი. ⁵ ჰრცხუენოდენ და მართლუკუნ იქცენ ყოველნი მოძალენი სიონისანი. ⁶ იქმნედ ივინი, ვითარცა თიგაჲ ერდოთაჲ, რომელი-იგი ვიდრე მოფხურამდე გან ჳმა, ⁷ რომლისაგან არა აღივსო კელი თვისი მოძკალმან და არცა წიაღი, რომელი შეჰკრებნ მჭველეულებსა მისსა. ⁸ და არა ჰრქუეს, რომელნი-იგი თანაწარვიდოდეს, ვითარმედ: კურთხევაჲ უფლისაჲ თქვენ თანა, გაკურთხენით თქვენ სახელითა უფლისაჲთა.

დიდებაჲ

128. 𐌂𐌄𐌆𐌱𐌄𐌆𐌆 𐌆𐌋𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆

¹ *ჰმიღროლოჲნი სჳმითაჲნი შჳ სოჲმით სოჲმოჲნი, თაჲსაჲნი ოსიღ-
ლომნი, ² ჰმიღროლოჲნი სჳმითაჲნი შჳ სოჲმით სოჲმოჲნი ჳნი შჳ
ოჲმოჲნი შჳმოჲნი. ³ სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი შჳ სოჲმოჲნი შჳ სოჲმოჲნი
შჳ სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი. ⁴ სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი
სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი. ⁵ სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი
სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი. ⁶ სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი
სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი. ⁷ სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი
სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი. ⁸ სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი
სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი სოჲმოჲნი.*

ჳნიჳნი

128. საფეხურთა გალობა

¹ მრავალგზის მებრძოდნენ სიყრმიდან, – თქვას ისრაელმა, ² მრავალგზის მებრძოდნენ ჩემი სიყრმიდან და ვერ მერეოდნენ! ³ ბეჭებზე მირტყამდნენ ცოდვილნი, აგრძელებდნენ თავიანთ უსჯულოებას. ⁴ უფალმა მართალმა შემეუსრა ცოდვილთა ქედი. ⁵ შერცხვეს და უკუიქცეს სიონის ყველა მოძულე! ⁶ იქცნენ ერდოზე ამოსული ბალახივით, რომელიც მოგლეჯამდე ხმება. ⁷ რომლითაც ვერ აღივსება ხელს მოძკელი, და ვერც უბეს – თავთავების შემგროვებელი. ⁸ და არ ეტყვიან ჩამვლელები: „უფლის კურთხევა იყოს თქვენთან, გაკურთხებთ უფლის სახელით!“

დიდება

129. გალობა აღსავალთაჲ

¹ ღრმით ამოღალად-გყავ შენდამი, უფალო; ² უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ; იყვნედ ყურნი შენნი მორჩილ კმასა ვედრებისა ჩემისასა. ³ უკუეთუ უშჯულოებათაებრ მიაგებდე, უფალო, უფალო, ვინმე დაუთმოს? ⁴ რამეთუ შენ მიერ არს ლხინებაჲ. ⁵ სახელისა შენისათჳს დაგითმე შენ, უფალო, დაუთმოს სულმან ჩემმან სიტყუასა შენსა. ⁶ ესავს სული ჩემი უფალსა საკუმილავითგან განთიადისა მიმწუხრადმდე, საკუმილავითგან განთიადისა ესევლინ ისრაჲლი უფალსა, ⁷ რამეთუ უფლისა მიერ არს წყალობაჲ და მრავალ არს მის მიერ გამოქსნაჲ. ⁸ და თავადმან იქსნას ისრაჲლი ყოველთაგან უშჯულოებათა მისთა.

129. ՂԵՆՁՂԸՆԱ ԸՈՆԸԻՆՆՔԸՆԱ

¹ *Ունի՞ստ ղժարուրը՞-դպերդ ցդին՞Յնժ, ակբրոաս; ² Ձգբրոաս, ցդին-ժնիդ րասըդրսը խդժնսը:* *Կդդինդ՞ Կսսնին ցդիննի ժսսնլուս Կժնսը դդ՞Յնիդցսը խդժնսը:* ³ *Ոկսսդտսս ակցճսսոսսդցբտըդցնի ժըդդդց-Յդ, ակբրոաս, ակբրոաս, դդնժդ Յըսստժսն?* ⁴ *Ժըժդտսս ցդին ժդդի ղնին րսսնիդցը:* ⁵ *Տըլդդրսը ցդինսըոսն Յըճստժդ ցդին, ակբրոաս, Յըսստժսն սսսոսժն խդժնն սըլկսսը ցդինսը:* ⁶ *Ոսըրն սսսու խդժն ակբրոսը սըկսսժրուրդդդդդն դընտուրՅնսը ժժժոսսսնըՅՅՅդ, սը-կսսժրուրդդդդդն դընտուրՅնսը դկդդՅնն ղսնըլուս ակբրոսը,* ⁷ *Ժը-ժդտսս ակբրոսը ժդդի ղնին ղսբրոսսցը Յը ժնըդըու ղնին ժն ժ-դդի դըժսսնսնը:* ⁸ *Ծը տըդըՅՅնն ղԿննըն ղսնըլուս Կսդդդսսըդըն ակցճսսոսսդցբտը ժնտը:*

129. საფეხურთა გალობა

¹ სიღრმიდან შემოგლადდე, უფალო; ² უფალო, ისმინე ჩემი ლოცვა; შე-ისმინოს შენმა ყურმა ჩემი ვედრების ხმა. ³ თუ უსჯულოებისამებრ მიაგებ, უფალო, უფალო, ვინ გაუძლებს? ⁴ რადგან შენგანაა ლხინება. ⁵ შენი სახე-ლისათვის მოვითმინე, უფალო, გაუძლო, ჩემმა სულმა შენს სიტყვას. ⁶ ესავს სული ჩემი უფალს განთიადის სადარაჯოდან დაღამებამდე, განთიადის სა-დარაჯოდან დაღამებამდე. მიენდოს ისრაელი უფალს, ⁷ რადგან უფლისგან არის წყალობა და მრავალია მისგან ხსნა. ⁸ და ის იხსნის ისრაელს ყველა მისი უსჯულოებისაგან.

130. გალობა აღსავალთაჲ

¹ უფალო, არა ამაღლდა გული ჩემი, არცა განსცხრებოდეს თუაღნი ჩემნი; არა ვიდოდე მე მდიდართა თანა, არცა უსაკურველესთა ჩემთა თანა, ² არამედ დავიმდაბლე თავი ჩემი, ხოლო აღვიმადლე სული ჩემი; ვიქმენ მე, ვითარცა ყრმაჲ, განყენებული სძისაგან დედისა თჳსისა, რაფთამცა მოაგე ესე სულსა ჩემსა. ³ ესევდინ ისრაჴლი უფალსა ამიერითგან და უკუნისამდე.

130. 𐌆𐌺𐌽𐌺𐌹𐌸𐌰 𐌲𐌺𐌺𐌶𐌺𐌰𐌳

¹ *ღჳროთა, რძირ რჳრიოთჳ ჴყაყო სიქჳ, რძირ ჴუნსუცხოყსაჳჴს თაყოთანი სიქჳნი; რძირ ჴიჯაჳჴ შჴ შჳრჳრძირთო თონო, რძირ ასსეღ-ქიხიყოთოსთო სიქჳთო თონო, ² ტირჳჴჳ ჳრჴიჳჳრეყო თორჴი სიქჳ, ქათოთ რიჴიჳრიოთჴ საყო სიქჳ; ჴიჴიჳჴნი შჴ, ჴიჴირძირე ქიჳიჳ, ჴუნჴჴნიჴყაყო სძირსეჴინ ჳჴჳსო თჳსისო, ძირათჳჳლე შარჴჴ ᴁსჴ საყოსო სიქჳსო. ³ ისჴჴიჳნი რძირსოთა აყოლოსო რჳიჴიოთჴინ ჳო აქჴანისეჳჳჴ.*

130. საფეხურთა გალობა

¹ უფალო, არ ამაღლებულა ჩემი გული, არც გალაღებულან ჩემი თვალები; არ მივსულვარ მდიდრებთან, არც ჩემზე გასაოცრებთან, ² არამედ დავიმდაბლე თავი, ხოლო ავიმადლე სული ჩემი; გავხდი, ვითარცა დედის ძუძუს მოწყვეტილი ჩვილი, რათა მოაგო ჩემს სულს. ³ უფლის იმედი ჰქონდეს ისრაელს ამიერიდან და უკუნისამდე!

131. გალობაჲ აღსავალთაჲ

¹ მოიკსენე, უფალო, დავით და ყოველი სიმშუდე მისი, ² ვითარ-იგი ეფუცა უფალსა და აღუთქუა ღმერთსა იაკობისსა: ³ უკუეთუ შევიდე მე საყოფელსა სახლისა ჩემისასა, ანუ თუ აღვკდე სარეცელსა ცხედრისა ჩემისასა, ⁴ ანუ თუ ვსცე ძილი თუალთა ჩემთა და ჰრული წამთა ჩემთა და გასუენებაჲ კორცთა ჩემთა, ⁵ ვიდრემდის ვპოო მე ადგილი უფლისაჲ და საყოფელი ღმერთისა იაკობისი. ⁶ ესერა, გუესმა ესე ეფვრათას, და ვპოეთ იგი ველსა მას მალნართასა. ⁷ შევიდეთ საყოფელთა მისთა, თაყუანის-ვსცეთ ადგილსა, სადა დადგეს ფერქნი მისნი. ⁸ აღდეგ, უფალო, განსასუენებელად შენდა, შენ და კილობანი სიწმიდისა შენისაჲ; ⁹ მღვდელთა შენთა შეიმოსონ სიმართლე, და

131. 𐌆𐌌𐌆𐌲𐌌𐌆𐌆 𐌆𐌋𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆

¹ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆, ² 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆-𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆: ³ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, ⁴ 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆, ⁵ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁶ 𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁷ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆-𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁸ 𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆; ⁹ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆

131. საფეხურთა გალობა

¹ გაიხსენე, უფალო, დავითი და სიმშვიდე მისი, ² როგორ შეჰფიცა უფალს და აღუთქვა იაკობის ღმერთს: ³ „არ შევალ ჩემი სახლის სავანეში და არ ავალ ჩემს სარეცელზე, ⁴ არ მივცემ ძილს ჩემს თვალებს და რულს – ჩემს ქუთუთოებს და მოსვენებას – ჩემს ხორცს, ⁵ სანამ არ ვპოვებ უფლის ადგილს და იაკობის ღმერთის სამყოფელს!“ ⁶ აი, გვესმა – ის ეფვრათაშია*, და ვპოვებ იგი ტყიან დაბლობზე. ⁷ შევიდეთ მის სავანეში, და თაყვანი ვცეთ ადგილს, სადაც იდგა მისი ფეხი. ⁸ აღსდექ, უფალო, შენს განსასვენებლად, შენ და შენი სიწმიდის კილობანი; ⁹ შენი მღვდლები სიმართლეს შეიმოსავენ და

წმიდანი შენნი იხარებდენ. ¹⁰ ღავითითვს, მონისა შენისა, ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ცხებულისაგან შენისა. ¹¹ ეფუცა უფალი ღავითს ჭეშმარიტებითა და არა შეურაცხ-ყოს იგი: ნაყოფისაგან მუცლისა შენისა დავსუა საყდართა შენთა. ¹² ღა-თუ-იმარხონ შვილთა შენთა შჯული ჩემი და წამებანი ჩემნი ესე, რომელ ვასწავლნე მათ, და ნაშობნი მათნი დასხდენ უკუნისამდე საყდართა შენთა. ¹³ რამეთუ გამოირჩია ღმერთმან სიონი და სათნო-იყო სამკვდრებელად თვსა: ¹⁴ ესე არს განსასუენებელი ჩემი უკუნითი უკუნისამდე, ამას დავემკვ-დრო, რამეთუ მთნავს ესე. ¹⁵ ნადირნი მისნი კურთხევით ვაკურთხნე და გლახაკნი მისნი განვადღნე პურითა. ¹⁶ მღვდელთა მისთა შევკმოსო ცხორებაჲ, და წმიდანი მისნი სიხარულით იხარებდენ. ¹⁷ მუნ აღმოუცენო რქაჲ ღავითს და

ქმარნი ყოინი იღვრევიჭყნი. ¹⁰ **ბრერათისთჳს, შანისრე ყოინისრე, ჩაყ ჯრთიჲ-შრაქღყო რთისრე ყოინისრე ღღყყყოთისრეჯრნი ყოინისრე.** ¹¹ **ჩაყღღრე აყდართა ბრერათს ცყყშრთიღყოთორე ბრე რთორე ყოყათორღღ-ყას რჯრ: ჩრეყაყთისრეჯრნი შაყღღთისრე ყოინისრე ბრერთსაყრე სრეყბრთორე ყოინთორე.** ¹² **ბრე-თაყ-რშრთღღანი ყოინთორე ყოინთორე ყრჯყოთი სქქმ ბრე ღორქყო-ჩრე სქქმჩრე რსყო, მთაშყოთ რრესღორეორთიყო შრთ, ბრე ჩრეყაყჩრე შრთჩრე ბრესღღნი აყჩაყჩრისრეშბყო სრეყბრთორე ყოინთორე.** ¹³ **ბრეშყოთაყ ჯრეშაოთისრე რბყოთბრეჩრე სრათჩრე ბრე სრეღჩრ-რყა სრეშქყბრთიყოყოთორეშ თჳსრე:** ¹⁴ **ჩსყო რბჩრ ჯრეჩრსრეაყოინყოყოთი სქქმ აყჩაყჩოთი აყჩაყჩრისრეშბყო, რბრეს ბრე-რყოშქყბრთა, მორქყოთაყ შთჩრეორე რსყო.** ¹⁵ **ჩრებრთჩრე შრსჩრე ჩაყათორღყო-ყოთი რრეჩაყათორღყო ბრე ჯოთრეღჩჩრე შრსჩრე ჯრეჩრეორეორთიყო რაყათორე.** ¹⁶ **ბოწყოთორე შრსთორე ყოყოროშასრე ღღსათიყორე, ბრე ქმარნი შრსჩრე სრეღრთაყოთი იღვრევიჭყნი.** ¹⁷ **ბაყჩ რთბაყაღღჩრე მთრე ბრეყოთს ბრე**

შენი წმიდანები გაიხარებენ! ¹⁰ ღავითის, შენი მონის გამო, ნუ შეაქცევ პირს შენს ცხებულს. ¹¹ ეფიცა უფალი ღავითს ჭეშმარიტებით და არ შეურაცხ-ყოფს მას: „შენი მუცლის ნაყოფისაგან დავსვამ შენს ტახტზე. ¹² და თუ შენი შვილები შეინახავენ ჩემს სჯულს და ჩემს მოწმობებს, რომლებსაც მათ ვასწავლი, ნაშობი მათი უკუნისამდე იჯდება შენს ტახტზე“. ¹³ რადგან გამოირჩია უფალმა სიონი და მოიწონა დასავანებლად: ¹⁴ „ეს არის ჩემი განსასვენებელი უკუნითი უკუნისამდე, მასზე დავემკვიდრდები, რადგან სათნოა ჩემთვის. ¹⁵ მის ნანადირევს კურთხევით ვაკურთხებ და მის გლახაკებს პურით ვავადღებ. ¹⁶ მის მღვდლებს ცხონებით შევმოსავ და მისი წმიდანები სიხარულით გაიხარებენ. ¹⁷ იქ აღმოვუცენებ ღავითს რქას და

განუმზადო სანთელი ცხებულსა ჩემსა. ¹⁸ მტერთა მისთა შევკმოსო სირცხვილი, ხოლო მის ზედა აღყუავენს სიწმიდე ჩემი.

132. გალობა აღსავალთაჲ

¹ აჰა, ესერა, რამე კეთილ, ანუ რამე შეუენიერ, არამე დამკვდრებაჲ ძმათაჲ ერთად? ² ვითარცა ნელსაცხებელი თავსა ზედა, გარდამომავალი წუერთა ზედა, წუერთა ზედა აპრონისთა, რომელი გარდამოვალნ სამკართა ზედა სამოსლისა მისისათა; ³ ვითარცა ცუარი გარდამომავალი აერმონით მთასა ზედა სიონსა: რამეთუ მუნ ამცნო უფალმან კურთხევაჲ და ცხორებაჲ უკუნისამდე.

ჟღერაჲსა ზედა სანთელი ცხებულსა ჩემსა. ¹⁸ მტერთა მისთა შევკმოსო სირცხვილი, ხოლო მის ზედა აღყუავენს სიწმიდე ჩემი.

132. 𐌆𐌺𐌽𐌲𐌹𐌺𐌵 𐌲𐌶𐌺𐌴𐌺𐌽𐌴𐌳

¹ *Რაჲ, ესერა, რამე კეთილ, ანუ რამე შეუენიერ, არამე დამკვდრებაჲ ძმათაჲ ერთად? ² ვითარცა ნელსაცხებელი თავსა ზედა, გარდამომავალი წუერთა ზედა, წუერთა ზედა აპრონისთა, რომელი გარდამოვალნ სამკართა ზედა სამოსლისა მისისათა; ³ ვითარცა ცუარი გარდამომავალი აერმონით მთასა ზედა სიონსა: რამეთუ მუნ ამცნო უფალმან კურთხევაჲ და ცხორებაჲ უკუნისამდე.*

განუმზადებ სანთელს ჩემს ცხებულს. ¹⁸ მის მტრებს სირცხვილით შევკმოსავ, ხოლო მასზე აყვავდება ჩემი სიწმიდე“.

132. საფეხურთა გალობა

¹ აჰა, განა არის რამე ისეთი კეთილი და მშვენიერი, როგორც ძმათა ცხორება ერთად? ² როგორც ნელსაცხებელი თავზე, გადმომავალი წვერზე, აპრონის წვერზე, რომელიც გადმოდის მისი სამოსის კიდეებზე, ³ როგორც ცვარი, გადმომავალი აერმონიდან* სიონის მთაზე, რადგან იქ ამცნო უფალმა კურთხევა და სიცოცხლე უკუნისამდე.

133. გალობა აღსავალთაჲ

¹ აქა აკურთხევდით უფალსა ყოველნი მონანი უფლისანი, რომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა. ² ღამესა აღიპყრენით კელნი თქუენნი წმიდად მიმართ და აკურთხევდით უფალსა. ³ გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ.

დიდებაჲ

133. ԴՆԽՁԳԵՆԱ ԵՈՆԵԴԵՆԴԵՆԱ

¹ Եւր ղ հիպսիտղղո՞ճաւ ապրօսնսր պարդոմնի թանհնի ապրօսնսրն, մասթոմնի ճճչոտ սրլոսնսր ապրօսնսրն, դհատօր սրլոսնսր ղ իմտօսնսր խպղնիսնսրօր. ² Ութիսր ղ ղօրօպմոմնիսր կոմնի տիպպղնիսր ղ իմճճճ թի-թիմտ ճճ ղ հիպսիտղղո՞ճաւ ապրօսնսր. ³ Լը հիպսիտղղոսնսր ցղն ապրօմթնիսր սօանիսր, մասթոմթնիսր ղ իմնիսր ղ ղնիսր ճճ ղ ղապղղղնիսրօ.

Ճճճղղղ

133. საფეხურთა გალობა

¹ აწ აკურთხეთ უფალი, უფლის ყველა მონებო, რომელნიც ღვინოთ უფლის სახლში, ჩვენი ღმრთის სახლის ეზოებში. ² ღამით აღაპყრეთ თქვენი ხელები წმიდათაწმიდის მიმართ და აკურთხეთ უფალი. ³ გაკურთხებს შენ უფალი სიონიდან, ცათა და ქვეყნის შემოქმედი.

დიდება